

Cinc mesos. Per què?

La Figueres decadent, bruta i desorientada es podria haver estalviat aquests cinc mesos de tacticisme i desgovern

Demà, divendres, es compliran cinc mesos de l'anunci de la sortida de Marta Felip de l'alcaldia de Figueres. La notícia va esclatar una tarda de casament en què havien estat convidats la majoria d'integrants del govern municipal de la ciutat. El "Felip plega de Figueres" de l'hora de l'aperitiu es va transformar en "Felip plegarà de Figueres" a l'hora de les postres. Entre el "marxo" i el "vaig marxant" hi ha trucades, converses i reflexions. Poques hores després de la revelació de l'acord perquè Felip s'incorporés a la secretaria general de la conselleria d'Empresa i Coneixement, es va fer pública la voluntat de fer lligar la seva substitució amb la designació de Jordi Masquef com a substitut.

Hores després, el primer tinent d'alcaldia, Francesc Cruanyes, es va presentar –amb un tuit– com a relleu de Marta Felip. El número 2 en la llista del 2015 va escenificar aquest dia la resistència a renunciar-hi, que es va allargar fins al 20 de setembre, quan ja tip de pressions, ostracismes i especulacions va llançar la tovallola.

Ara és un bon moment per fer memòria. La tarda del casament s'explicava que Felip plegaria entre l'agost i el setembre, una afirmació que passats uns dies es va transformar en "plegarà a la tardor", una manera d'allargar subtilment el termini almenys dos mesos.

Finalment han estat cinc mesos fent tacticisme electoral. I n'han fet tots. El PDeCat volent lligar la marxa d'un càrrec institucional amb els desitjos electorals partidistes. I els altres reunint-se amb poca discreció el 22 de setembre.

Tot plegat, una maniobra del PSC, que el PSC va realimentar però que va morir només de néixer. Era, de fet, un tacticisme socialista, al qual es van prestar els assistents, que volia fer veure un "nosaltres ho hem intentat" i que buscava assenyalar amb el dit ERC com a responsable del fracàs.

I pel mig, tensió, desafiaments i desqualificacions. Calma tensa i cares llargues amb el primer tinent d'alcaldia, tensió amb l'oposició quan li exigien que es decidís a plegar o quan li tombaven convenis per fer un aparcament dissuasiu al camp de futbol de l'avinguda Vilallonga. I esgarrapades per les xarxes, amb qui qüestionava el projecte de rehabilitació de l'antiga llar d'infants Ramon Reig o retrets i indignació amb ERC, crossa habitual en el pressupost, quan els acusava de falta de col·laboració.

Figueres ha viscut aquest mesos de desacords dins el minúscul equip de govern. L'alcaldessa ha compaginat durant més de vint setmanes dos càrrecs, que, segons va expressar ella mateixa el 2 de juny, eren "compatibles, tot i que per ètica i per capacitat humana" no els volia compaginar. Han estat mesos d'intensitat laboral –fins a l'estrès– per als càrrecs de confiança. Mesos en què les carpetes s'han tancat per inèrcia i en què s'ha pensat més en els càrrecs electes que en els ciutadans. Aquesta Figueres bruta, decadent i desorientada que ens dibuixen els analistes es podria haver estalviat aquests cinc mesos de tacticisme i desgovern.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 01-11-2018, Pàgina 19

